

af Tobiesen:

1) 3 fjerde Linie efter „3 Aar ad Gangen“ sættes Punktum. Resten af Stykket udgaar og istedet sættes:

„Ligeledes skal den i Lov af 29de December 1857 § 72 bestemte Afgift af Brændevinshandel og Udskænkning kunne fastsættes særskilt for ethvert af disse Næringsbrug.

Ovenstaaende Bestemmelser kunne bringes til Anvendelse for den tilbagestaaende Del af de 3 Aar, for hvilke Afgiften senest er bestemt, saaledes at Forandring af den stete Fastsættelse kan finde Sted for den Del af Afgiften, hvis Opkrævningstermin endnu ikke er udløbet“.

2) Forudsat, at Ændringsforslaget under Nr. 1 vedtages, forandres Lovens Titel til: „Forslag til Lov indeholdende nogle nærmere Bestemmelser om Fastsættelsen af Afgiften for Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning“.

Lovforslagets Indhold og de stillede Ændringsforslag sættes under Forhandling.

Tobiesen: Da jeg allerede under Sagens 1ste Behandling fik Leilighed til med et Par Ord at omtale den Ændring, jeg her har tilladt mig at foreslaa, skal jeg nu motivere Forslaget i al Korthed. Først tør jeg bede ærede Medlemmer være opmærksomme paa, at Ændringsforslaget slet ikke indeholder noget Nyt undtagen netop den lille Tilføielse, som jeg har ønsket gjort, idet det andet Stykke af Ændringsforslaget, der begynder med Ordene „Ovenstaaende Bestemmelser“, allerede nu findes i Lovforslaget og af mig kun er foreslaaet henflyttet paa et andet Sted, for at dets Indhold kan komme til at gaa baade paa Brændevinshandel og paa Brændevinsudskænkning, hvorhos Stykket er omformet noget for Redaktionens Styld. Jeg skal derfor kun holde mig til det første Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 1, da det kun er det, der har nogen Betydning. Det ærede Thing vil erindre, at vi forrige Aar under Behandlingen af Loven om Brændevinsbeskatningen vedtog et Ændringsforslag, hvis Hovedhensigt var at gøre det muligt gennem Afgiften at modvirke den overhaandtagende

Brændevinsnæring og de Misbrug, der fulgte dermed. Det har imidlertid været umuligt at benytte den dertil sigtende Bestemmelse, fordi Næringslovens § 72 indeholder en fælles Satz, for Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning, saaledes at disse to Næringsklasser skulle belastes med selvsamme Afgift. Hensigten med mit Ændringsforslag er derfor at stille denne Position ad i to Dele, saaledes at Afgiften kan sættes særskilt for Brændevinshandel og for Brændevinsudskænkning. Man vil da være istand til ved at forhøje Afgiften for Brændevinsudskænkning at modvirke Bærtshuse og Brændevinskipper paa saadanne Steder, saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, hvor de i den Grad tage Overhaand, at de maa anses som farlige og skadelige, navnlig for Ungdommen og for Tjenestefolkene. — Forslaget under Nr. 2 gaar kun ud paa en Forandring af Titelen, der bliver nødvendig, naar denne Bestemmelse om en særskilt Afgift for Brændevinshandel og for Brændevinsudskænkning kommer ind; og da Loven i saa Fald ogsaa vil komme til at omfatte Kjøbstæderne, maa „Amtsraadet“ udgaa af Lovens Titel. Jeg skal hermed anbefale det ærede Thing at vedtage mit Ændringsforslag under Nr. 1, idet jeg endnu kun skal tilføie, at de fleste Kjøbstæder have ønsket at gaa i den Retning, som Loven af 2den Jult 1870 anviser, og have gjort Skridt dertil, men ere bleyne standsede i dette Skridt derved, at Loven af 1857 fastsætter Afgiften for Brændevinshandel og for Brændevinsudskænkning under een Position.

Tobiesen: Jeg skal ganske vist erkende, at da den ærede Forslagsstiller har begrænset sig til at søge den Bestemmelse, der efter Lovforslaget skulde gjælde for Landet, udbidet til ogsaa at skulle gjælde for Kjøbstæderne, har der maasse været Føie for ham til ikke at forandre Ordet „Opkrævningstermin“, saa at altsaa Afgiften skal kunne forandres, naar det sker inden Udløbet af Opkrævningsterminen; men jeg vil dog, uden at jeg har troet, at der derfor var Anledning for mig til at stille noget Ændringsforslag, udtale, at det i og for sig ikke er meget hel-